

Arrest

nr. 72 020 van 16 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 augustus 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. STAES, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 4 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 8 juli 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

M. L. W. {...}

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in haar aanvraag 9ter medische getuigschriften over gedateerd op 30/07/2010. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 04/07/2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. {...}”

1.3. Op 26 augustus 2011 wordt verzoekster tevens bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art.7, al 1, 1° van de wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. {...}”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

2.2. De Raad stelt vast dat verzoekster haar middel richt tegen de eerste bestreden beslissing. Er wordt geen middel aangehaald gericht tegen de tweede bestreden beslissing. Het beroep is derhalve onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster betoogt als volgt:

“EERSTE EN ENIGE MIDDEL:

Schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikels 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit deze wetsartikelen blijkt dat de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in feite en in rechte evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze koor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verwerende partij verwijt aan verzoekster dat de ‘...’ Verzoekster stelt dat het door haar ingediend medisch attest volledig gelijk is aan het standaard medisch attest dat sinds 29 januari 2011 aangewend dient te worden. Enkel de hoofding van het attest verschilt. De hoofding van het door verzoekster ingediende medische getuigschrift bevat de volgende vermelding: ‘...’ De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding: ‘...’ De vreemdelingenwet bepaalt in artikel 9ter § 3 dat een aanvraag onontvankelijk verklaart mag worden door de gemachtigde van de minister enkel indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd hij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoord aan de voorwaarden voorzien in 1, vierde lid.’...’. In casu heeft verzoekster alle voorwaarden nauwkeurig nageleefd. Zo heeft ze een aanvraag om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties’. De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken. Daarenboven bevat het medisch getuigschrift alle nodige informatie en is deze inhoudelijk volledig gelijk aan het standaard medisch attest, met uitzondering van de hoofding zoals hierboven beschreven. Het getuigschrift is bovendien nauwkeurig ingevuld en vermeldt duidelijk de ziekte haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en het ingediende medische attest beantwoorden dus volledig aan de ratio legis van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Door te stellen dat het medisch getuigschrift niet opgesteld is conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 enkel en alleen omwille van een verschillende hoofding, schendt verwerende partij de materiële motiveringsplicht én het zorgvuldigheidsbeginsel. Verwerende partij heeft inderdaad nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en heeft slechts een héél oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest. Deze werkwijze strookt duidelijk niet met een zorgvuldig bestuur. Rekening houdend met al het voorgaande kan niet anders dan worden geconcludeerd dat de beslissing tot onontvankelijkheid van het verzoek tot verblijfsmachtiging onvoldoende is en dus niet-afdoende. Het is bovendien duidelijk dat verwerende partij onzorgvuldig heeft gehandeld bij het nemen van de beslissing. Om deze redenen wenst verzoekster dan ook de nietigverklaring te bekomen van de aangevochten beslissing. Het verzoek tot nietigverklaring dient ontvankelijk en gegrond verklaard te worden.”

3.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij in essentie dat het feit dat het voorgelegde attest gelijkenis vertoont met het door de wet opgelegde attest geen afbreuk doet aan de vaststelling dat dit niet het bij de wet opgelegde attest is. Daar de verwerende partij de exclusieve bevoegdheid heeft om de ontvankelijkheidsvoorwaarden na te gaan dient het attest bestemd te zijn voor de gemachtigde, vandaar de door de wetgever voorziene betiteling. De verwerende partij verwijst naar de toepasselijke regelgeving en benadrukt dat zij geen appreciatieruimte heeft.

3.3. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur nu zij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing werd getroffen in toepassing van artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...).”

3.5. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

3.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekster in concreto verweten wordt geen standaard medisch getuigschrift te hebben voorgelegd zoals vastgelegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

3.7. Verzoekster stelt in essentie onder meer dat een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk verklaard wordt op grond van een medisch attest dat inhoudelijk volledig gelijk is aan het voorziene model standaard medisch getuigschrift maar waarvan enkel de hoofding afwijkt van de hoofding voorzien op het model standaard medisch getuigschrift, de redelijkheidstoets niet kan doorstaan.

3.8. Uit een vergelijking van het in het punt 2.5. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en het door verzoekster bij haar aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde medisch getuigschrift, dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt inderdaad dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. Het door verzoekster overgemaakte medisch getuigschrift bevat alle rubrieken die voorzien

zijn op het model standaard medisch getuigschrift en bevat de door de wet vereiste vermeldingen namelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

3.9. Verwerende partij betwist de stelling van verzoekster niet dat er slechts sprake is van een verschil in hoofding maar betoogt dat dit geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat er geen model medisch getuigschrift werd gebruikt.

3.10. Kernvraag in huidige betwisting is dan ook of de verwerende partij op grond van de afwijking in hoofding tussen het door verzoekster gehanteerde medisch getuigschrift en het model standaard medisch getuigschrift, redelijkerwijze kon beslissen dat het medisch getuigschrift van 30 juli 2010 dat door verzoekster werd overgemaakt geen standaard medisch getuigschrift is in de zin van artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet.

3.11. De hoofding van het door verzoekster ingediende medisch getuigschrift van 30 juli 2010 (stuk 2 gevoegd bij de aanvraag om verblijfsmachtiging) bevat de volgende vermeldingen:

"MEDISCH ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)"

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 bevat de volgende vermeldingen:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken."

3.12. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het medisch attest van 30 juni 2010 van verzoekster tussen de woorden "bestemd voor" en de woorden "Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken", de woorden "voor de adviserende arts van" werden gevoegd, de woorden "(F.O.D. Binnenlandse Zaken)" deels in afkorting achteraan vermeld staan in plaats van vooraan en de woorden "Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken" slechts eenmaal vermeld worden, te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St. Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147*): "Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden."

3.13. Voor zover verwerende partij valt over het feit dat het medisch getuigschrift gericht is aan de "adviserende arts van (...)" en niet aan de "Dienst Humanitaire Regularisaties" kan verzoekster blijkens het administratief dossier trouwens gevolgd worden in haar betoog dat zij haar aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurd naar "De Dienst Vreemdelingenzaken, Bureau art. 9ter" zodat de aanvraag zeker bij de bevoegde dienst terecht kwam. De Raad merkt ten overvloede nog op dat het medisch getuigschrift uiteraard bestemd is voor de 'adviserende arts' aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt: "De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een

ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft."

3.14. Waar verwerende partij nog opmerkt dat zij met betrekking tot de overgemaakte medische getuigschriften geen inhoudelijk onderzoek mag doen en enkel een onderzoek mag voeren naar de vorm, dient de Raad op te merken dat de in punt 2.12 aangeduide verschillen vormelijke aspecten betreffen die binnen haar appreciatiebevoegdheid vallen. Alleszins brengt dit minder verdergaand onderzoek met zich mee dan wat ook te lezen valt in artikel 9 ter, §3, van de Vreemdelingenwet, namelijk het nagaan of het standaard medisch getuigschrift wel beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet.

3.15. De materiële motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel brengt geen ruimere nietigverklaring van deze beslissing met zich mee. Derhalve worden zij niet besproken.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wat betreft de tweede bestreden beslissing. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de mate dat zij gericht zijn tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 8 juli 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 augustus 2011.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER